

מקור המאמר בזהר פרשת וישלה דף קסז ע"ב - קסח ע"א
מעלת תפלת רבים

וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אַחִיךָ
אֶל יַעֲשׂוּ וְגַם הוֹלֵךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ עִמּוֹ. כִּי־וַיֵּשְׁבוּ אֶל אַחִיךָ, לֹא יִדְעֵנָא
דְּאִיהוּ יַעֲשׂוּ, וְכִי אַחִין אַחֲרֵינוּן הוּוּ לְיַעֲקֹב. אֲלֵא בָּאנוּ
אֶל אַחִיךָ, וְאִי תִימָא דְהַדְר בְּתִשׁוּבָה וְאִזִּיל בְּאַרְחָ
מְתַקְנָא, לָאוּ הָכִי, אֲלֵא יַעֲשׂוּ הַרְשָׁע בְּדַמְעֵיקְרָא. וְגַם
הוֹלֵךְ לְקִרְאָתְךָ, וְאִי תִימָא דְאִיהוּ בְּלַחֲדוּי אִזִּיל. לָאוּ,
אֲלֵא אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ.

וְכָל כֶּף לְמָה, (אֲלֵא אֵינּוֹן) אָמְרוּ לִיה, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲתָרְעִי תְדִיר בְּצִלוֹתְהוֹן דְּצַדִּיקָא
וּמְתַעֲטָר בְּצִלוֹתְהוֹן. כְּדִאֲמַרְנוּן, דְּהָהוּא מְלֹאכָא
דְּמִמְנָא עַל צִלוֹתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, סְנַד"ל פּוֹן שְׁמִיָּה, נָטִיל
כָּל אֵינּוֹן צִלוֹתִין וְעֵבִיד מְנִיָּהוּ עֵטְרָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים
וְאוּקְמוּהָ. וְכָל שְׁכֵן צִלוֹתְהוֹן דְּצַדִּיקָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אֲתָרְעִי בְּהוּ וְאֲתַעְבְּדוֹן עֵטְרָה לְאַתְעַטְרָא בְּאֵינּוֹן
צִלוֹתִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי תִימָא מִשְׁרַיִן
קְדִישִׁין הוּוּ אֲתִיִּין עִמִּיָּה, אִמָּאי דְּחִיל. אֲלֵא צַדִּיקָא
לֹא סְמִכִין עַל זְכוּתֵיהוּ, אֲלֵא עַל צִלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן
לְגַבֵּי מְאִרְיָהוֹן.

וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב
לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אַחִיךָ אֶל
יַעֲשׂוּ וְגַם הוֹלֵךְ לְקִרְאָתְךָ
וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ. כִּי־וַיֵּשְׁבוּ
אֶל אַחִיךָ, לֹא יִדְעֵנָא דְּאִיהוּ
יַעֲשׂוּ? וְכִי אַחִים
אַחֲרֵים הִיוּ לְיַעֲקֹב? אֲלֵא
בָּאנוּ אֶל אַחִיךָ. וְאִם תֵּאמֹר
שְׁחֹזר בְּתִשׁוּבָה וְהוֹלֵךְ
בְּדַרְךָ תְּקִינָה - לֹא כֹה, אֲלֵא
יַעֲשׂוּ הַרְשָׁע כְּמוֹ מְעַקְרוֹ.
וְגַם הוֹלֵךְ לְקִרְאָתְךָ. וְאִם
תֵּאמֹר שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְבַדּוֹ -
לֹא, אֲלֵא אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
עִמּוֹ.

וְכָל כֶּף לְמָה? [אֲלֵא הֵם] אָמְרוּ
לוֹ, מִשׁוּם שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא תְּמִיד מְרַצָּה בְּתַפְלוֹת
הַצַּדִּיקִים וּמְתַעֲטָר
בְּתַפְלוֹתֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ
שֶׁאוֹתוֹ הַמַּלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל
תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, סְנַד"ל פּוֹן
שְׁמוֹ, נוֹטֵל כָּל אוֹתָן תַּפְלוֹת
וְעוֹשֶׂה מֵהֶם עֵטְרָה לְחַיֵּי
הָעוֹלָמִים וּבְאַרְוֵהָ, וְכָל שְׁכֵן
תַּפְלוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַצָּה בָּהֶן, וְנַעֲשׂוֹת עֵטְרָה לְהַתְעַטֵּר בְּאוֹתָן תַּפְלוֹת
לְקִדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם תֵּאמֹר, מִחֲנֻת קְדוּשִׁים הִיוּ בָּאִים עִמּוֹ, אִז לְמָה פָּחַד? אֲלֵא
צַדִּיקִים לֹא סוֹמְכִים עַל זְכוּתֵיהֶם, אֲלֵא עַל תַּפְלוֹתֵיהֶם וּבְקִשׁוֹתֵיהֶם לְרַבּוֹנָם.

וְתָא חֲזִי, דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, צְלוֹתָא דְסַגִּיאִין סְלִיק
 קַמִּי קִדְשָׁא בְרִידָא הוּא וּמְתַעֲטַר בְּהָהוּא
 צְלוֹתָא. בְּגִין דְסִלְקָא בְּגוּוּנִין סַגִּיאִין וְאַתְכִּלִּילַת
 מִכַּמְּה סַטְרִין. וּבְגִין דְאַתְכִּלִּילַת מִכַּמְּה גּוּוּנִין
 אֲתַעֲבִידַת עֵטְרָה וּמִנְחָא עַל רִישָׁא דְצַדִּיק חִי
 הַעוֹלָמִים. וְצְלוֹתָא דִּיחִיד לָא אִיהִי כְּלִילָא, וְלָא
 אִיהִי אֶלָּא בְּגוּוֹן חַד. וְעַל דָּא צְלוֹתָא דִּיחִיד לָא
 אִיהִי מִתְתַּקְנָא לְאַתְקַבְּלָא (אֶלָּא בְּצְלוֹתָא) כְּצְלוֹתָא
 דְסַגִּיאִין. וְתָא חֲזִי, יַעֲקֹב כָּלִיל הָוָה, וְעַל דָּא צְלוֹתִיה
 תְּאִיב לָהּ קִדְשָׁא בְרִידָא הוּא. מַה כְּתִיב וַיִּירָא יַעֲקֹב
 מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר (מְשַׁלִּי כַח) אֲשֶׁרִי אָדָם מִפְּחַד
 תְּמִיד וּמִקְשָׁה לְבוֹ יפּוֹל בְּרָעָה. (דף קסח ע"א) וְכַאֲדִין
 אִינוּן יִשְׂרָאֵל דְקִדְשָׁא בְרִידָא הוּא אֲתַרְעִי בְּהוּ, וַיְהִי
 לֹזֵן אֲוִרִיתָא דְקִשׁוּט בְּגִין לְמִזְכֵּי בָּהּ לְחַיִּי עֲלֵמָא,
 דְכָל מָאן דְאַשְׁתַּדֵּל בְּאֲוִרִיתָא קִדְשָׁא בְרִידָא הוּא
 מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ חַיִּין עֲלָאִין, וְאָעִיל לִיהּ לְחַיִּי עֲלֵמָא
 דְאֲתִי, דְכְּתִיב, (דְּבָרִים 2) כִּי הוּא חֲטִיף וְאָרְךְ יָמָיִךְ.
 וְכְּתִיב, (שֵׁם ל"ב) וּבְדָבָר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים. חַיִּין בְּהָא
 עֲלֵמָא וְחַיִּין בְּעֲלֵמָא דְאֲתִי.

עֲלִיוֹנִים וּמְכַנְיִסוּ לְחַיִּי הַעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים ל) כִּי הִיא חֲטִיף וְאָרְךְ יָמָיִךְ, וְכַתּוּב (שֵׁם
 ל"ב) וּבְדָבָר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים. חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְחַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא.

וּבָא וְרָאָה שְׁאָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, תְּפִלַּת רַבִּים עוֹלָה
 לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וּמְתַעֲטַר בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה,
 מְשׁוּם שְׁעוֹלָה בְּגוּוֹנִים רַבִּים
 וְנִכְלָלַת מִכַּמְּה צְדִדִּים,
 וּמְשׁוּם שְׁנִכְלָלַת מִכַּמְּה
 גּוּוֹנִים, נְעֻשִׁית עֵטְרָה,
 וּמִנְחַת עַל רֹאשׁ צַדִּיק חִי
 הַעוֹלָמִים. וְתְּפִלַּת הַיְחִיד
 אִינְהּ כְּלוּלָה וְאִינְהּ אֶלָּא
 בְּגוּוֹן אֶחָד, וְעַל כֵּן תְּפִלַּת
 יְחִיד אִינְהּ מְתַקְנַת לְהַתְקַבֵּל
 [אֶלָּא בְּתְּפִלָּה] כְּתְּפִלַּת רַבִּים.
 וּבָא וְרָאָה, יַעֲקֹב הָיָה כְּלוּל,
 וְעַל כֵּן תְּפִלָּתוֹ הִשְׁתַּוְּקַק לָהּ
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מַה
 כְּתוּב? וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד
 וַיִּצַּר לוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (מְשַׁלִּי
 כַח) אֲשֶׁרִי אָדָם מִפְּחַד תְּמִיד
 וּמִקְשָׁה לְבוֹ יפּוֹל בְּרָעָה.
 אֲשֶׁרִיֶּהֱם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם וְנָתַן
 לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת כְּדִי לְזִכּוֹת
 בָּהּ לְחַיִּי עוֹלָם, שְׁכָל מִי
 שֶׁמְשַׁתְּדֵל בַּתּוֹרָה, הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חַיִּים